

”(således) sender jeg også jer“

”Jesus sagde igen til dem: »Fred være med jer! Som Faderen har udsendt mig, sender jeg også jer.« Da han havde sagt det, blæste han ånde i dem og sagde: ’Modtag Helligånden!’” (Joh 20,21-22).

Hovedtanke

Det drejer sig ikke om mig eller os som Jesu efterfølgere. Det drejer sig om Jesus selv, der virker igennem mig og os, hans efterfølgere.

Introduktion

I perioden fra 1998 til 2009 blev der årligt transmitteret en begivenhed i fjernsynet, som næsten hver gang tiltrak knap seks millioner seere. Vil det lykkes at slå verdensrekorden? Hvem skal mon sætte kædereaktionen i gang? Hvor mange brikker vælter mon i dag? Dagen efter udsendelsen var *The Domino Day* på alles læber.

I dette kvartal har vi haft fokus på spørgsmålet om, hvordan man nu til dags kan vinde mennesker for Kristus, og hvad vores opgave er i bestræbelserne på det. Menigheder spørger tit om, hvordan de kan vokse, hvad de kan gøre og hvilke metoder, der skaber de bedste resultater. Midt i alle disse overvejelser bør man dog ikke glemme ham, der har sat hele bevægelsen i gang – Jesus selv. Også den største af alle profeterne, Johannes Døber, understregede: *”Han skal blive større, jeg skal blive mindre”* (Joh 3,30). – *”Ligesom den levende Fader har udsendt mig, og jeg lever i kraft af Faderen, sådan skal også den, der spiser mig, leve i kraft af mig”* (Joh 6,57). – *”Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden”* (Joh 17,18). – *”Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden”* (Joh 13,34). – *”Den, der siger, at han bliver i ham, skylder også selv at leve sådan, som han levede”* (1 Joh 2,6). – *”Enhver, som har dette håb til ham, renser sig selv, ligesom han er ren”* (1 Joh 3,3). – Især Johannes’ skrifter understreger gang på gang: som Jesus – således også hans efterfølgere. Udgangspunkt for enhver bestræbelse på at vinde *venner for Gud* er og bliver Jesus Kristus.

The Domino Day blev i 2009 taget af programmet på grund af økonomisk smalhals. Jesu bevægelse derimod kan ikke standses – så længe mennesker er villige til at lade sig sende af ham.

At have det samme sind som Jesus

Fil 2,5-11

Hvordan kan man beskrive Jesu sindelag?

Hvad er forskellen på at "give afkald" på noget og "give sig hen" til noget?

Baggrund

Paulus opfordrer de troende i Filippi til at have det samme sind over for hinanden, som Jesus havde. Jesus måtte igennem fornedrelse og selvpofrelse, inden han blev ophøjet over alle navne og al skabning. Han ydmygede sig selv ved at give afkald på sin himmelske herlighed og magt, ja, som en ydmyg tjener lod han sig nagle til et kors. *Derfor* ophøjede Gud ham. Der var ingen, der tvang Jesus eller pressede ham til det. Det eneste handlende subjekt i denne hymne er Kristus – han *gav sig selv* hen.

Jesus var ikke blot et overnaturligt væsen, der bare døde lige så fredeligt. Først blev han – "som havde Guds skikkelse" – "mennesker lig". Først *derefter* gav han sit liv for dem. Jesu kærlighed til (de fortabte) mennesker blev ikke først vakt eller åbenbaret på korset. Selve det, at han blev ét med menneskeheden, er et udtryk for hans kærlighed. At Jesus blev menneske, og at han døde på korset, har åbenbaret Guds væsen, ikke forandret det.

Til fordybelse

Jesu selvpofrende kærlighed er det sindelag, som hans efterfølgere er kaldede til. Når man ofrer noget, giver man afkald på noget. Man opgiver noget, som egentlig betyder noget for en. Jesus ofrede sit liv, men han *opgav* ikke sig selv. Han handlede ikke imod sin natur. Idet han *gav sig selv hen*, forblev han fuldstændig tro mod sig selv.

Til anvendelse

"Verden trænger til det samme i dag som for nitten hundrede år siden. Den trænger til en åbenbaring af Kristus ... Vi skal gøre en personlig indsats for at komme i forbindelse med mennesker ... Hvis de ser på ham, vil de komme til at ligne ham mere og mere" (Ellen White, *Vejen til et Bedre Liv*, DB 2013, s. 84-85).

Til eftertanke

"Verden ligger bag mig, korset står foran mig ... Aldrig mere tilbage. Aldrig mere tilbage" (Sadhu Sundar Singh, kristen missionær).

At følge Jesus

Matt 4,18-22

Hvilken situation var de to søskendepar i, da Jesus kaldte dem til efterfølgelse? Hvem vil Jesus gøre til menneskefiskere?

Baggrund

Jesus kaldte sine første disciple ud af deres hverdag. Når man læser Matthæusevangeliet 4,18-22, får man indtryk af, at både Jesu kald og de unge mænds beslutning om at følge ham var spontane handlinger.

Der fandtes dengang forskellige uddannelsestrin for unge mennesker: 1) at lære Toraen (de fem Mosebøger) udenad, 2) at lære de øvrige skrifter udenad og studere retorik, 3) at følge en rabbi og selv blive en rabbi. Det sidste var normalt kun de bedste af de bedste forundt (Rob Bell, "Im Staub des Rabbi laufen", Aufatmen 02/05, 6). Jesus kaldte sine første disciple til den højeste uddannelse, der kunne komme på tale for en jøde i det 1. århundrede. Han havde tiltro til mennesker – også til underprivilegerede fiskere. Han åbnede døren til et nyt liv for Peter, Andreas, Jakob og Johannes. Og de fulgte prompte.

Til fordybelse

Det er ud fra denne kendsgerning, man skal forstå, at Jesus gjorde sine disciple til menneskefiskere. En rabbi drog aldrig rundt uden elever. Jesu "elever" skal heller ikke forblive alene. De skal også kalde andre til efterfølgelse og uddanne flere elever (Matt 28,18-20).

Teksten siger tydeligt, at Jesus kaldte to brødre og to andre brødre. Andreas og Johannes præsenteres som brødre til henholdsvis Peter og Jakob. Jesus kalder ikke blot sine efterfølgere enkeltvis eller isoleret. Han gør det klart fra begyndelsen, at efterfølgelse bygger på relationer. Efterfølgelsens forpligtelse er forbundet med disciplenes tilknytning til hinanden.

Til anvendelse

Er jeg nogensinde af et menighedsmedlem/søskende i menigheden blevet opfordret til at blive "menneskefisker"? Hvilken virkning havde det på mig?

Paulus: At vidne om Jesus

ApG 9,1-6.10-20

Hvad så Gud i Saulus? Hvad så Ananias i ham?

Baggrund

Hvilken opgave gav ypperstepræsten Saulus? Hvilken opgave fik han af Gud?

Saulus oplevede på sin vej til Damaskus en radikal omvæltning. Da Jesus mødte ham, blev han blind og fik først synet igen efter tre dage. Denne erfaring gav et nyt perspektiv på situationen: De forfulgte blev til forsørgere. Menighedens fjende blev til en broder. Den, der kom som indflydelsesrig, skulle fremover vidne om Herrens navn for de indflydelsesrige. "Arbejdsgiveren" var ikke længere et menneske, men Gud selv. Og der, hvor mennesker stadig var frygtsomme, ville Gud fremover skabe mulighed for disse menneskers frelse.

Til fordybelse

Paulus gik fra at være forfølger til at være forfulgt – ligesom Gud havde forudsagt (v. 16). Under hele sin tjeneste måtte han lide under diverse anfægtelser (2 Kor 11,20-33). På trods af det opmuntrede han gang på gang de troende til at glæde sig (1 Thess 5,16). For Paulus var lidelser for Jesu skyld anledninger til at uddybe sit fællesskab med ham (Fil 3,10). Hans eget møde med Jesus motiverede ham til for enhver pris at give andre mennesker mulighed for også at opleve det samme (1 Tim 1,15; 1 Kor 9,18-22). Motivationen for at vidne kom ikke udefra med et løfte om ære og succes (Gal 1,10). Han var "tvunget" af Kristi kærlighed (2 Kor 5,14). Denne kærlighed gav ham styrke.

Til anvendelse

Gud udvælger tilsyneladende også uegnede "redskaber" som vidner. For den, der møder Jesus, vil livet ændre sig. Overbevisning om en sag udvikler sig til kærlighed til ham, *en person*. Ingen behøver at kende alle svar, når han ved, at "Jesus er Guds søn" (ApG 9,20b). Og ingen skal kunne alt, når han er Guds "udvalgte redskab" (v. 15). Enhver må og kan vidne om Jesus, som det svarer til vedkommendes personlige kald.

Til eftertanke

Hvad har Gud kaldet mig til? Hvordan viser det sig i mit liv?

Simon Peter: At herliggøre Jesus

Joh 21,15-19

Hvad skulle blive Peters opgave, når han blev gammel?

Hvordan ville hans kærlighed til Jesus komme til udtryk?

Baggrund

Peter og hans bror var de første af de tolv disciple. Peter har tilbragt særlige øjeblikke sammen med Jesus, flere end de andre disciple. Peter var vidne til, hvordan Jesus vakte et barn til live (Mark 5,37). Han så Moses og Elias og Jesu herlighed (Mark 9,2). Han oplevede, hvordan Jesus blev grebet af dødsangst (Mark 14,33), og han fulgtes med Jesus hen til ypperstepræstens palads, hvor hans mester blev forhørt (Joh 18,15). Peter var sammen med Jesus på nærmeste hold. Og alligevel fornægtede han ham (Joh 18,17.25.27).

Tre gange havde Peter i andres påhør påstået, at han ikke havde noget med Jesus at gøre. Og tre gange gav Jesus ham lejlighed til i andres påhør at give udtryk for sin kærlighed til ham. Denne kærlighed blev ikke negligeret og forblev ikke passiv, tværtimod. Han fik en ansvarsfuld opgave: "Vogt mine får!" Fordi han elskede Jesus, skulle han passe på hans får. Han fulgte sin mester hele livet – og selv under sit martyrium lovpriste han Gud (v. 19).

Til fordybelse

Jesu første spørgsmål til Peter var: "Elsker du mig mere end de andre" (v. 15)? Han sammenlignedes med de andre disciple. Peter havde allerede én gang lagt afstand til gruppen (Matt 26,33-35). Efter at han havde svigtet, blev han mere ydmyg: "Herre, du ved, at jeg har dig kær." Nu stod han ikke længere *over* eller *på linje med* de andre. Jesus giver ham den opgave at være der *for* andre: "Vogt mine får!" Hans kærlighed til Jesus skulle vise sig i hans omsorg for andre.

Til anvendelse

Jesu "nævnte kun en betingelse for at være discipel og for at kunne tjene: 'Elsker du mig?' sagde han. Det er den væsentlige kvalifikation" (Ellen White, *Jesu liv*, s. 714). Jesus kan bruge enhver, der elsker ham, i næstekærlighedens tjeneste – uafhængigt af fordums svigt eller fremtidige succeser. Den, der elsker Jesus, vil herliggøre Gud til sine dages ende.

Johannes: At blive i Jesus

1 Joh 3,16-18

Hvad kendetegner sand kærlighed?

Hvad er det ultimative tegn på kærlighed?

Baggrund

Johannes taler som næppe nogen anden i Det Nye Testamente om *kærlighed*. Den form for kærlighed, der på græsk betegnes med begrebet *agape*, er mere end blot en følelse. At *elske* med *agape* er en indstilling, der er forbundet med viljen til *at give af sig selv* (Joh 3,16; 10,17; 15,13; Gal 2,20; Ef 5,2; 1 Joh 3,16; sml. Rom 5,8; 1 Joh 4,9). Kærlighed giver sig udslag i uselviske handlinger – ellers er der ikke tale om (agape) kærlighed.

Det var den forståelse, Johannes gav udtryk for: Hvis man ikke er villig til at give sit liv for sine søstre og brødre – "hvordan kan Guds kærlighed så blive i ham?" (1 Joh 3,17) At give sig selv hen betyder ikke nødvendigvis at gå i døden. Det kan komme til udtryk i helt dagligdags situationer. Man kan for eksempel 'give noget af sig selv' ved at sørge for, at goderne fordeles retfærdigt. Målestokken for sand kærlighed er Jesus, der "gav sit liv for os" (v. 16). "Den, der siger, at han bliver i ham, skylder også selv at leve sådan, som han levede" (1 Joh 2,6).

Til fordybelse

I Johannes' Første Brev forekommer udtrykket *i ham* 15 gange i løbet af de kun fem kapitler i Elberfelder-oversættelsen. At blive i ham – altså i Jesus – vil sige: *at holde hans bud* (2,4-6), *ikke at synde* (3,5-10), konkret: *at elske sin broder* (2,9-10) og: at være fyldt af Ånden (2,27; 4,13), der åbenbarer Jesus som Guds søn (2,26-28). Alle dem, der bliver i *Jesus*, har han lovet evigt liv (3,14; 5,11-13).

Til anvendelse

"De, der aldrig har erfaret Kristi milde, overtalende kærlighed, kan ikke lede andre til livets kilde. Hans kærlighed i hjertet er en tvingende magt, som bringer mennesker til at åbenbare ham i deres samtale, i et kærligt, medfølelsende sind og ved at højne livet for dem, som de kommer sammen med" (Ellen White, *Mesterens Efterfølgere*, DB 1964, s. 291).

Til eftertanke

Hvordan ville Gud være, hvis han blot elskede "med ord"?

Jesu løn

Åb 22,12
1 Kor 9,16-19

Hvilken "gerning" udløser Jesu "løn"?

Baggrund

Troende kristne står hele tiden over for spørgsmålet om, hvilken rolle *gerninger* spiller i forhold til frelsen. Dette behandles indgående i Romerbrevet og Jakobs Brev.

I Johannes' Åbenbaring henviser de sejrendes gerninger til deres udholdenhed i tro (Åb 2,26; 14,12-13). Den, der altså holder fast i *Jesus*, vil få *hans løn*: "Den, der sejrer, skal arve dette" (Åb 21,7). Hos Paulus får tanken om løn også en anden drejning. Han knytter lønnen sammen med den tjeneste, som han er kaldet til af Gud. Hans håb var frem for alt, at han ville "vinde så mange som muligt" (1 Kor 9,19-22).

Til fordybelse

Da menigheden i Korinth diskuterede, hvem der var den mest succesrige tjener, sagde Paulus: "Den, der planter, og den, der vander, er ét, og enhver skal få løn efter sit arbejde" (1 Kor 3,8). Det afgørende er ikke, hvilken præstation den, Gud virker igennem, yder, men hvilket fundament, der er udgangspunkt for hans virke (v. 11). Den, der bygger på *Jesus* – det vil sige følger *ham*, vidner om *ham*, herliggør *ham* og bliver i *ham* – han vil få løn for sin møje: mennesker, der blev vundet for Gud.

Til anvendelse

"Når de frelste står foran Gud, vil dyrebare sjæle stå frem, når deres navne bliver nævnt. De er der på grund af trofaste og tålmodige bestræbelser, der er udført på deres vegne ... Det er belønningen for Guds medarbejdere i denne verden" (Ellen White, *Im Dienst für Christus*, Lüneburg 2004, 332; *Testimonies for the Church*, VIII s. 196). Hvem vil jeg gerne møde på den nye jord? Hvad kan jeg her og nu gøre for dette menneske/disse mennesker?

Resumé

Jesus kalder den enkelte til fællesskab med sig. Hans grænseløse kærlighed til verden afspejles i hans efterfølgeres hengivenhed for mennesker. De kan være sikre på deres løn.

Spørgsmål til drøftelse

- Indledende spørgsmål
1. **Hvilke erkendelser har været nye og givende for jer i det forløbne kvartal?**
- Supplerende spørgsmål
2. **I hvor høj grad har I fået mod på at "vinde venner for Gud" i løbet af kvartalet?**
- Fil 2,5-11
3. **Hvilket udsagn i denne lovprisning får jer til at stoppe op? – Hvorfor?**
- Joh 21,15-19
4. **Hvad kan få jeres kærlighed til Jesus til at vokse?**
- I hvilken situation har I oplevet, at Jesus trods jeres begrænsninger har kaldet jer til en bestemt opgave?**
- 1 Kor 9,16-19
5. **I hvor høj grad kan man sige, at tjeneste for Gud er "frivillig"?**
- Hvilken effekt har udsigten til at blive belønnet?**
- Uddybende spørgsmål
6. **Hvem savner vi iblandt os?**
- Bed sammen for navngivne søskende, der befinder sig i periferien af menigheden, eller for bekendte, der stadig er søgende.**